Rs. 15/-

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక - ఆగష్టు 2008



శ్రీ మాతారవిందుల వాక్కులు

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక - ఆగష్టు 2008

విషయసూచిక

(ఆగష్టు 15, 2008, శ్రీఅరవిందుల 136వ జయంతి)

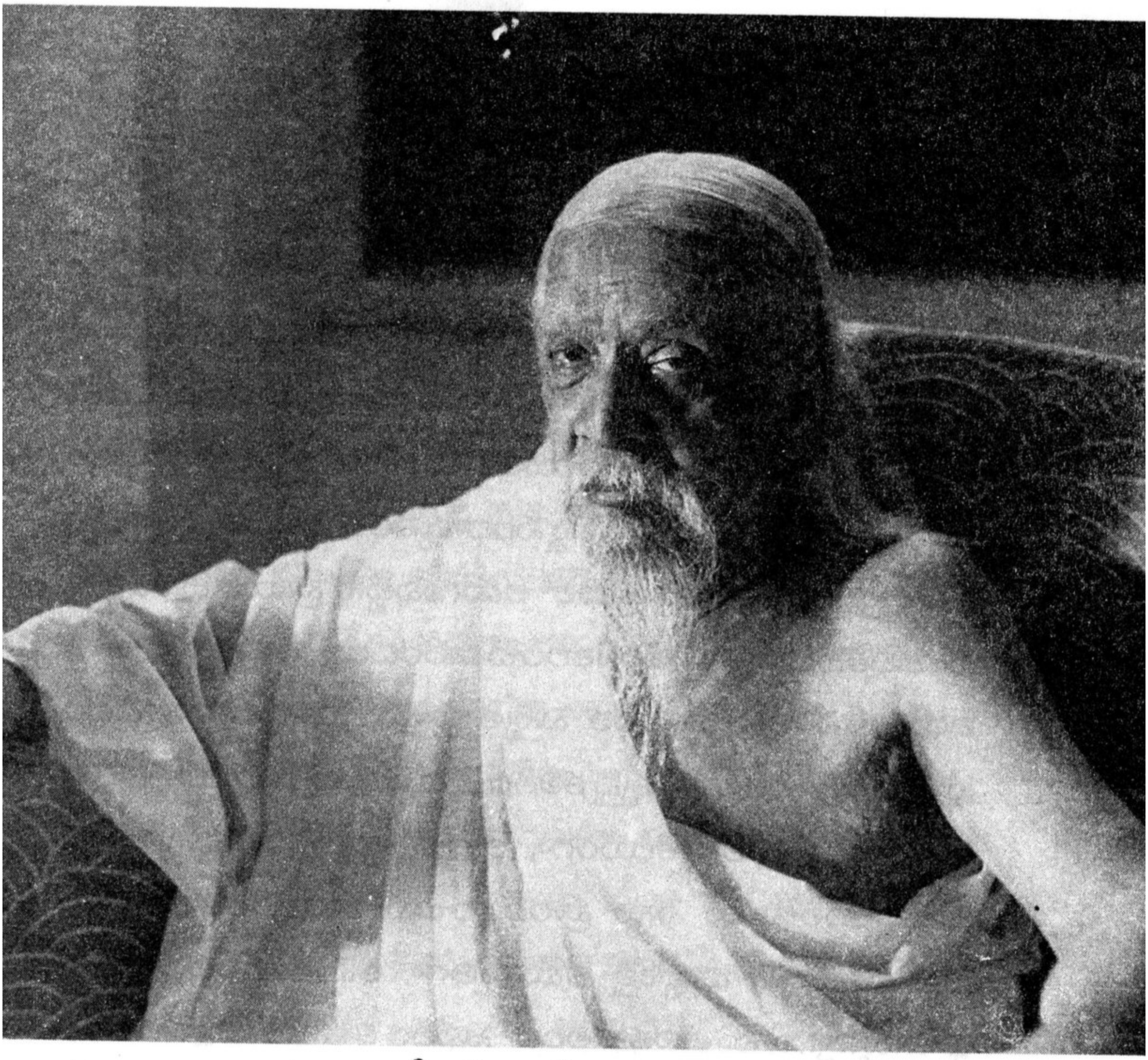
మానవుడు నిన్నటి సృష్టి . రేపటిసృష్టి అతిమానస జీవుని ఆగమనాన్ని ప్రకటించేందుకు శ్రీఅరవిందులు అవతరించారు.

-శ్రీమాత

కృష్ణ

ఓ అనంత పరివ్యాప్త జ్యోతిర్నివహమా! కృష్ణా,
ఆత్మ-విశాల నిస్సీమ నిఖిలాంతరిక్షమా !
ఎవరిని కౌగిలించుకుని దాగొన్నావు?
మరణ మెరుగని శరీరాంగాలు, మధుర మహోజ్వల వదనం!
వ్యోమం, కాలం అబద్ధ మాడుతున్నాయి -
"మరెవరూలేరు, మేము శూన్యం మాత్రమే" అని.
ఆత్మ, ప్రపంచం వ్యర్థ ప్రగల్భాలు పలుకుతున్నాయి. . .
"నేను, నేను మాత్రమే" అని.
ఒకడున్నాడు - ఆత్మకే పరమాత్మ,
అంతరిక్షానికే మహితాత్మ, కాలానికి ఆదిమూలం
హృదయాలకు హృదయం, మనస్సులకే మనస్సు,
అతను విశ్వసింహాసనంపై ఆశీనుడైనాడు
ఏకాంతమై, మహోదాత్తమై
ఆత్మలీనమైన మూగ సముజ్వల శూన్య నిరపేక్షం కాదు -
కౌగిలించుకునే హస్తాలు పట్టి మురళిని
చుంబించే అరుణాధరాలు ఊదుకున్నాయి.
అందిరినీ ప్రేమిస్తాడు, సమస్తాన్ని కదిలిస్తాడు.
అందరూ అతనివారే, అందరూ అతనే !
అనేక శ్వేతాంగాలు అతని లీలల్ని సంతృప్తి పరుస్తాయి
అతని సుమధుర ఆనంద పారవశ్యాన్ని భరిస్తాయి.
ఒకనిలో ఇరువురు, భిన్నత్వంలోని సురుచిర
ఏకత్వం దీపించిన ఇరువురు, ప్రణయ
పరిష్వంగంలో ఇరువురు, అసలు ఒక్కరే,
అతని అద్భుతావహ, అతిమానుష వైభవం అదే !

మూలం : శ్రీఅరవిందులు   అనువాదం : యజ్ఞన్న



శ్రీఅరవిందులు

15 ఆగష్టు 1947

ప్రశ్న : దేశంలో ఆవశ్యకమైన సంఘటితత్వాన్ని, విశ్వాసాన్ని, ఏవిధంగా తీసుకొనిరావాలి?

సమాధానం : శ్రీఅరవిందుల సందేశాన్ని అనుసరించటం ద్వారానే. ఆగష్టు 15, 1947నాటి వారి స్వాతంత్ర్యదిన సందేశాన్ని మళ్లీమళ్లీ చదవటం, దాని ప్రాముఖ్యాన్ని కోట్లాది స్వదేశీయులకు వివరించటం అవసరం, శ్రీఅరవిందుల నిష్ఠ, విశ్వాసం, భారతదేశానికి అత్యావశ్యకం.

- శ్రీమాత

శ్రీ అరవిందుల సందేశము
పదిహేనవ ఆగష్టు 1947

ఆగష్టు 15వ తేది స్వతంత్ర భారతదేశ జన్మదినం. ఒక పాతశకం అంతమై నూతనశకం ఆవిర్భవించటాన్ని అది సూచిస్తున్నది. దాని ప్రాముఖ్యత మనకే కాదు, ఆసియాకు, సమస్త ప్రపంచానికే ఉన్నది; ఎందుకంటే మానవజాతి రాజకీయ, సాంఘిక, సాంస్కృతిక, ఆధ్యాత్మిక భవితవ్యాన్ని నిర్ణయించటంలో ఘనమైన పాత్రను నిర్వహించవలసిన, చెప్పలేనన్ని సంభావ్యతలతో కూడిన కొత్తరాజ్యం ఒకటి ప్రపంచ రాజ్యకూటమిలో అడుగుపెట్టిన ప్రముఖదినం ఇది. నా జీవితసిద్ధాంతాన్ని అంగీకరించేవారందరూ, నాపుట్టినరోజుగా జరుపుకొనే ఈరోజు ఇంత విస్తృత ప్రాముఖ్యతను వహించటం వ్యక్తిగతంగా నాకు సంతృప్తి కలిగించే విషయం. ఒక యోగిగా ఈ అభేదత్వాన్ని కాకతాళీయంగా, యాదృచ్ఛిక సంఘటనగాకాక, నాజీవితంతోపాటు నేను ప్రారంభించిన కార్యాచరణలో నాకు దారిచూపించే దివ్యశక్తి అనుమతిగా, ఆమోదముద్రగా నేను భావిస్తున్నాను. నా జీవితకాలంలో సఫలం కావటం చూడగలనని నేను ఆశించిన ప్రపంచోద్యమాలు దాదాపు అన్నీ, ఆసమయంలో అసంభవ స్వప్నాలుగా కనిపించినా, ఈనాడు సఫలదశను చేరుకొంటున్నట్లుగా, లేక ప్రారంభమై గమ్యసిద్ధిపొందే త్రోవలో ఉన్నట్లుగా నేను గమనిస్తున్నాను.

ఈ పర్వదినాన సందేశం ఇవ్వమని నన్ను అడిగారు. కాని బహుశః దాన్ని ఇచ్చే స్థితిలో నేను లేను. నా చిన్నతనంలో యౌవనంలో నేను భావించిన కొన్ని లక్ష్యాలు, ఆదర్శాలు ఈనాడు ఫలప్రదాలు కానారంభిస్తున్నట్లు గమనిస్తున్నాను, వాటిని స్వయంగా ప్రకటించడమే నేను చేయగల్గిందల్లా. దీనికి కారణం, భారతదేశ భవిష్యత్ కార్యక్రమంగా నేను నమ్ముతున్న దానిలో వాటికి భాగంగా

ఉండటమేగాక దానిలో భారతదేశం ప్రముఖస్థానాన్ని పొందక తప్పదు కనుక, భారతస్వాతంత్ర్యంతో వాటికి సంబంధం ఉన్నది. భారతదేశావిర్భావం, తన భౌతిక ప్రయోజనాలను నిర్వర్తించు కోటానికిగాని, విస్తృతిని, మహత్వాన్ని, శక్తిని, సంపదను సాధించుకోటానికిగాని కాదనీ - వీటినికూడ అది నిర్లక్ష్యం చేయకూడదు - ఇతర దేశాలవలె పరజాతుల మీద ఆధిపత్యాన్ని వహించటానికి అసలేకాదనీ, దైవంకోసం, సమస్త మానవజాతికి నాయకత్వం వహించి సహాయపడే నిమిత్తం ప్రపంచంకోసం జీవించటానికేననీ నేను సర్వదా భావించటం, చెప్పటం జరిగింది. సహజక్రమంలో ఆ లక్ష్యాలు ఆదర్శాలు ఇవి: భారతదేశ సమైక్యతా స్వేచ్ఛలను సాధించగల విప్లవం; ఆసియా పునరుజ్జీవనాన్ని విముక్తిని పొందటం, మానవనాగరికతా వికాసంలో ఇది గతంలో నిర్వహించిన ఘనమైన పాత్రను మళ్ళీ నిర్వహించటానికి తిరిగిరావటం; నాటి జాతీయజీవనాన్ని పరిరక్షించి భద్రపరుస్తూనే, ప్రజల పూర్ణ ఏకత్వంలోకి అన్నింటిని ఆకర్షించేవిధంగా దేశాల ప్రత్యేక ఆస్తిత్వాలు అంతర్జాతీయ సమైక్యతమీద స్థిరపడటం వల్లనే సంపూర్ణానుభవాన్ని పొందగల ఒక సరికొత్తదైన, మరింత ఘనము, ఉజ్జ్వలము, ఉదాత్తము అయిన జీవితం మానవజాతికోసం ఉత్పన్నం కావటం; జీవితాన్ని ఆధ్యాత్మిక చైతన్యవంతంగా చేసే తన విధానాలను, ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానాన్ని, సర్వమానవజాతికి భారతదేశం కానుకగా అందించటం; చివరగా మనుష్యులు వ్యక్తిపరిపూర్ణతను, పరిపూర్ణ సమాజాన్ని గురించి ఆలోచించి కలలు గనటం మొదలు పెట్టినప్పటినుంచి, మానవజాతిని చీకాకుపరచి విసిగించిన జీవన సమస్యలకు పరిష్కారాన్ని ఆరంభించటంలో, చైతన్యాన్ని ఉన్నతస్థాయికి లేవనెత్తటంద్వారా అభివృద్ధి క్రమంలో ఒక కొత్త అడుగువేయటం.

భారతదేశం స్వతంత్రమే: కాని అది సాధించింది బీటలు వారిన, శకలమైన స్వాతంత్ర్యాన్నే గాని సమైక్యతనుగాదు. బ్రిటిష ఆక్రమణకు ముందున్న ప్రత్యే రాష్ట్రాల గంద్రగోళపరిస్థితిలో పడిపోతుందని ఒకప్పుడు అనిపించింది. అదృష్టవశాత్తు, ఈ వినాశకరస్థితి తిరిగి రాకుండాపోయే ధృఢమైన అవకాశం రూపొందింది. ఏ విచ్ఛేదన, చీలిక లేకుండా దళితవర్గాల సమస్యా పరిష్కారానికి రాజ్యాంగసభ అవలంబించిన, వివేకంతో కూడిన తీవ్రవిధానం అవకాశం కల్పిస్తున్నది. కాని, పూర్వపు హిందూముస్లిం మతవిభేదం దేశశాశ్వత రాజకీయ విభజన రూపంలో స్థిరపడినట్లే కన్పిస్తున్నది. ఈవిధంగా స్థిరమైన వాస్తవాన్ని శాశ్వతనిర్ణయంగా, తాత్కాలిక ప్రయోజన సాధకంగా తప్ప మరింకేదిగానైనా, కాంగ్రెస్‌పార్టీ, దేశము అంగీకరించబోవని ఆశించవలసి ఉందడి. ఎందుకంటే, ఇదేపరిస్థితి కొనసాగితే భారతదేశం బలహీనపడవచ్చు; దానిగమనం కుంటుపడవచ్చు; అంతఃకలహానికి సర్వదా అవకాశం ఉండవచ్చు; సరికొత్త దండయాత్రకు, విదేశీ ఆక్రమణకు కూడ అవకాశం ఏర్పడవచ్చు. దేశవిభజన పోకతప్పదు - తీవ్రత సడలటంవల్ల, శాంతి సౌమనస్యాల ఆవశ్యకత, రానురాను అవగాహన కావటం వల్ల, అందరూ కలసి ఐకమత్యంతో పని చేయవలసిన నిరంతర ఆవశ్యకతవల్ల, ఆ ప్రయోజనం కోసం, ఏకసాధనం ఆవశ్యకం కావటం వల్ల ఇది జరుగుతుందని ఆశించవలసి ఉంది. ఈవిధంగా ఏరూపంలోనైనా, ఏకత్వం రావచ్చు; ఆ రూపం సరిగ్గా ఏది అనే విషయానికి ఆచరణాత్మక ప్రాముఖ్యంతప్ప, ప్రధాన ప్రాముఖ్యతలేదు. అయితే ఏ విధానం వల్లనైనా సరే దేశవిభజన పోకతప్పదు, పోయితీరుతుంది. అట్లా కాకపోతే భారతదేశ భవితవ్యం తీవ్రంగా దెబ్బతినటమేగాక నిష్ఫలమైపోవచ్చు. కాని ఆ విధంగా జరగటానికి వీలులేదు.

ఆసియా విజృంభించింది; దానిలో అధికభాగాలు విముక్తి సాధించాయి లేదా ఈ క్షణంలో విముక్తి సాధిస్తూఉన్నాయి. ఇంకా బానిసత్వంలో ఉన్న భాగాలు ఏవో సంఘర్షణల ద్వారా స్వాతంత్ర్యంవైపు పురోగమిస్తున్నాయి. ఇక చేయవలసింది చాలా కొద్దిమాత్రమే. అది కూడా ఈనాడో, రేపో జరుగుతుంది. అక్కడ భారతదేశం నిర్వహించవలసిన పాత్ర ఉన్నది. తన సంభావ్యతల పరిమాణాన్ని, ప్రపంచరాజ్యమండలిలో తాను ఆక్రమించబోయే స్థానాన్ని అదివరకే సూచించిన శక్తి, సామర్థ్యాలతో దాన్ని నిర్వహించటం ప్రారంభించింది.

ప్రారంభం అపరిపూర్ణమైనా, ఐక్యత సాధించేమార్గంలోనే మానవజాతి నడుస్తున్నది. వ్యవస్థీకృతం అయినప్పటికీ అది బ్రహ్మాండమైన ఇబ్బందులను ఎదుర్కొంటున్నది. అయినా చలన బలం ఉన్నది; చరిత్రనేర్పిన అనుభవం మార్గదర్శకం అయ్యేటట్లైతే ఐక్యత ఇంకా వృద్ధి చెంది విజయం సాధించటం తథ్యం, ఇక్కడగూడ భారతదేశం ప్రముఖపాత్రను నిర్వహించటం ప్రారంభించింది. ప్రస్తుత వాస్తవాలకు, తక్షణ సంభావ్యతలకు మాత్రమే పరిమితం కాకుండా, భవిష్యత్తును దర్శిస్తూ, దాన్ని సన్నిహితం చేసుకోగలిగిన రాజనీతిజ్ఞతను పెంపొందించుకోగలిగితే, భారతదేశం ఉనికి భీరుత్వమందత్వాలతో కూడిన అభివృద్ధికి, ధైర్యంతో శీఘ్రంగా జరిగే అభివృద్ధికే ఎంత తేడా ఉంటుందో స్పష్టం చేస్తుంది. ఒక మహాప్రమాదం జోక్యం చేసుకొని జరిగే పనికి అంతరాయాన్ని గాని, వినాశనాన్ని గాని కల్పించవచ్చు, కాని అంతిమఫలితంమాత్రం సునిశ్చితం. ఏది ఏమైనా ప్రకృతి విధానంలో ఏకత్వం ఆవశ్యకమే గాదు, అనివార్యం. దానిని సాధించగలమని నిర్భయంగా చెప్పగలం. జాతులకు దాని ఆవశ్యకత ఎంతో కూడా సుస్పష్టమే. అది లేకుండా

చిన్న దేశాలకు ఇక మీద భద్రత ఉండదు. పెద్దపెద్ద శక్తివంతమైన దేశాలుగూడా, నిజానికి, భద్రంగా ఉండలేవు. భారతదేశం విభజనస్థితిలోనే ఉండిపోయేటట్టైతే, దానిక్షేమం సందేహాస్పదం అవుతుంది. కాబట్టి అందరి ప్రయోజనాలకోసం సమైక్యత సిద్ధించితీరాలి. దీన్ని నిరోధించేవి మానవబుద్ధిజాడ్యం, మూర్ఖస్వార్థపరత్వం మాత్రమే. దానికి వ్యతిరేకంగా దేవతలు పోరాడినా నిష్ప్రయోజనం అని అంటారు. కాని ప్రకృతి ఆవశ్యకతను, దైవేచ్ఛను ఎదిరించి అది ఎల్లకాలం నిలబడలేదు: అప్పుడే జాతీయత స్వయంసఫలతను పొందుతుంది. ఒక అంతర్జాతీయ చైతన్య దృక్పథాలతోపాటు అంతర్జాతీయ రూపాలు, సంస్థలు వృద్ధిఅవుతాయి. ద్వి, బహుళ పౌరసత్వాలు, స్వచ్ఛందసంస్కృతీ సమ్మేళనంవంటి పరిణామాలు ఈ మార్పుజరిగే ప్రక్రియలో అవతరించవచ్చు. ఉగ్రత్వాన్ని విడనాడుతున్న జాతీయవాదానికి, ఇటువంటివి తన ఋజుదృక్పథంలో పూర్తిగా పొందిక గలవిగా కనిపించవచ్చు. ఒక సరికొత్త ఐక్యతాచైతన్యం మానవజాతిని అవహిస్తుంది.

ప్రపంచానికి భారతదేశం ఇచ్చే ఆధ్యాత్మిక వరం అప్పుడే ఆరంభమైంది. నిత్యం అధికమవుతూ ఉన్న పరిమాణంలో భారతదేశ ఆధ్యాత్మికత యూరప్, అమెరికాలలో ప్రవేశిస్తున్నది. ఈ ఉద్యమం ఇంకా పెరుగుతుంది. కాలానుగతంగా కలిగే విపత్తులమధ్య అధికాధిక నేత్ర దృక్కులు ఆదేశంవైపు ఆశతో తిరుగుతున్నాయి. భారతదేశ బోధలను మాత్రమేగాక దాని ఆత్మ ఆధ్యాత్మికానుష్ఠానాన్ని ఆశ్రయించటం కూడా అధికమవుతున్నది.

మిగిలినది ఇప్పటికి వ్యక్తిగత భావన, ఒక ఆదర్శం, ఒక ఆశాభావము. అది భారతదేశంలోను పశ్చిమంలోను భావిదృక్పథం గలవారందరినీ ఆకట్టుకొన నారంభించింది. ఏ ఇతర రంగంలో

జరిగే ప్రయత్నంకన్నా ఇక్కడ త్రోవలో ఎదురయ్యే కష్టాలు దుర్ఘటమైనవి. కాని కష్టాలు అధిగమించటంకోసమే ఏర్పడ్డాయి. అత్యుత్కృష్టమైన ఇచ్ఛఉంటే వాటిని అధిగమించవచ్చు. ఈ పరిణామం ఆత్మ, అంతరంగ చైతన్యాలు వృద్ధికావటం వల్లనే రావలసిఉంటుంది గనుక, ఇక్కడగూడ భారతదేశమే దీనికి అంకురార్పణ చేయవలసిఉంది. ఉద్దేశం విశ్వజనీనంగానే ఉండవలసినా, ప్రధానగమనం ఆ దేశానిదే (ఇండియాదే)గా వచ్చును.

భారతదేశం విముక్తిపొందిన ఈ తరుణానికి ఇదే నేను ప్రతిపాదించే అర్థం. ఈ రెంటి సంబంధం సఫలమవుతుందా? అయితే ఎంతవరకు, ఎంత త్వరాగాఅనేది ఈ నూతన, స్వేచ్ఛాయుత భారతదేశ మీద ఆధారపడి ఉంటుంది.

- శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం : తెన్నేటి పూర్ణచంద్రరావు

శ్రీఅరవిందులు - రెండవ ప్రపంచయుద్ధము
(శ్రీఅరవిందుల శక్తి ప్రయోగము)

వాస్తవానికి, నా శక్తి ఆశ్రమమునకు, దాని స్థితిగతులకే పరిమితము కాదు. యుద్ధము యొక్క సవ్యపరిణామానికి మరియు మానవలోక పరివర్తనకును, అది వినియోగింపబడుచున్నదనే విషయము మీకు విదితమే. ఆశ్రమేతరమగు కొన్ని ప్రత్యేక ప్రయోజనాలకు మరియు యోగసాధనకు కూడ అది ఉపయోగించబడుచున్నది. కాని, ఈ పని చడీచప్పడు లేకుండ చాలావరకు ఒక ఆధ్యాత్మిక ప్రక్రియ ద్వారా నిర్వహించబడుచున్నది.

(పురాణములు, రామాయణ మహాభారతములు దేవదానవ సంగ్రామ వృత్తాంతములు రామ, కృష్ణులవంటి అవతారపురుషులు వహించిన పాత్రలను గురించి తెలియపరుస్తాయి. అలాంటి నాటకీయ పరిణామములే ఇరవైయవ శతాబ్దములో కూడ చోటు చేసుకున్నవి. శ్రీఅరవిందులు మరియు శ్రీమాత ఒక నూతన స్వర్ణశకానికి పునాదులు వేయుచున్న తరుణంలోనే, హిట్లరు, స్టాలిన్ లాంటి భయంకర రాక్షసులు కాలచక్ర గమనాన్ని తిరోగమింప ప్రయత్నించారు. యుద్ధమునందు మిత్రదేశాలకు సంపూర్ణ సహకారము అందించాలనే ఆదేశమునకు వారి ఒక అనుయాయునిలో రేకెత్తిన సందేహములకు సమాధానముగ శ్రీఅరవిందులు వ్రాసిన లేఖలోని కొన్ని భాగములను క్రింద పొందు పరచడమైనది.)

ఇది శ్రీమాత యొక్క యుద్ధమేనా యను సందేహము నీలో పొడచూపుచున్నది, అవును, అది నిజమే నను భావన నీలో ధృవపర్చాలని నన్ను కోరావు. ఇది శ్రీమాత యొక్క యుద్ధమేనని ఘంటాపథంగా మరోమారు నీకు నొక్కి చెప్పచున్నాను. ఇది కొన్ని దేశాల కొరకు మరికొన్ని దేశాలు సలుపుతున్న పోరుగానో లేక భారత దేశము కొరకు సాగుచున్న పోరుగానో భావించరాదు. ఇది మానవజాతి జీవనయానములో ఈ భూమిపై ప్రతిష్టింప బడవలసిన ఒక ఆదర్శమునకై జరిపే పోరాటము. ఇంతవరకు పరిపూర్ణ అనుభవములోకి రాని ఒక పరమ సత్యము కొరకు సలిపే పోరాటము. రాబోవు కాలంలో సమస్త భూమండలానిని, యావత్ మానవజాతిని ముంచివేయ ప్రయత్నిస్తున్న ఒక అజ్ఞాన అంధకారము పైన, ఒక అసత్యముపైన జరిపే పోరాటము. ఇక్కడ గమనించవలసినది; యుద్ధమును ప్రేరేపించిన శక్తులనేగాని, పైపైన ప్రస్ఫుటమయ్యే సంఘటలను కాదు. దేశముల యొక్క లోపములను, పొరపాట్లను ఎంచుటవలన ప్రయోజన ముండదు.

అందరిలోను లోపాలుంటాయి. అందరూ తప్పలు చేస్తారు. కాని, ఈ పోరాటంలో ఎవరు, ఏపక్షం వహించారనేదే ప్రధానాంశము. ఇది మానవజాతి యొక్క స్వేచ్ఛాస్వాతంత్ర్యములను పెంపొందించుటకై చేసే పోరాటము. మానవులు వారి మనోవికాసమునకు అనుగుణంగా, వారి ఆలోచనలను ఆచరణలను కొనసాగించుటకు తగు స్వేచ్ఛా వెసులుబాటు కలిగించుటకు, వారు సత్యమార్గములో వికసించి ఆత్మోన్నతిని పొందుటకు అనువైన పరిస్థితులను కలిగించుటకై చేయు పోరాటము. ఒకవేళ, ఒక వర్గము గెలిపొందినట్లయితే, స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యములపైన, వెలుగు, సత్యములపైన పెంచుకున్న ఆశలు అణగారి పోతాయనుటలో ఎట్టి అనుమానము లేదు. ఈ పరిస్థితుల నివారణకై చేపట్టవలసిన కార్యాచరణ మానవ సాధ్యముకాదు. అసత్యము అంధకారము రాజ్యమేలుతాయి. ఈ దేశ ప్రజలు కలలోనైనా ఊహించని, కనీవినీ యెరుగని అణచివేతకి, అవమానానికి మానవలోకము గురి అవుతుంది. ఈవిధంగా కాక, మానవాళి యొక్క భావి స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యముల పరిరక్షణకై ప్రతిజ్ఞ చేసిన మరో వర్గము విజయము సాధించినట్లయితే ఈ ఘోర విపత్తు నివారింపబడుతుంది. ఆదర్శము వికసించుటకు, దైవకార్యము నెరవేరుటకు, ఏ ఆధ్యాత్మిక సత్యమును ఈ భూమిపై ప్రతిష్ఠించుటకు మనమంతా బద్ధ కంకణులమై వున్నామో, అందుకు అవసరమైన అనుకూల వాతావరణము ఏర్పడుటకు, అవకాశము కలుగుతుంది. ఈ లక్ష్యసాధనకై పోరాడువారు దైవ కార్య నిమిత్తము పోరాడిన వారవుతారు. భయోత్పాతమును సృష్టించే అసురాధిపత్యమును ప్రతిఘటించిన వారవుతారు.

- శ్రీఅరవిందులు

అనువాదము

అందుగులపాటి కైలాసపతి,

జానకి.

శ్రీఅరవిందాశ్రమం

1910 నుంచి 1920 వరకు శ్రీఅరవిందులు నలుగురైదుగురు శిష్యులుతో పాండిచ్చేరిలో నివసిస్తూ ఉండేవారు.

శ్రీమాత పాల్‌రిచర్డ్సతో కలిసి 1914లో వచ్చారు. శ్రీఅరవిందులు "ఆర్య" పత్రిక సంపాదకత్వం వహించి నడిపేవారు. 1920, జనవరి దాకా అదికొనసాగింది.

ఏప్రిల్ 1920లో శ్రీమాత జపాను నుంచి తిరిగివచ్చారు. క్రమేపీ జనసంఖ్య పెరగసాగింది. 1926లో ఆశ్రమం స్థాపించబడింది.

సర్వోన్నత చైతన్యంతో (సత్, చిత్, ఆనంద) సమైక్యత, సాధారణంగా సాధనలకు ఆదర్శం. అది సాధించిన వాళ్లు తమ వ్యక్తిగత ముక్తితో సంతృప్తి చెంది ప్రపంచాన్ని దాని పాపానికి దానిని వదిలిపెట్టేవారు. అందుకు భిన్నంగా శ్రీఅరవిందులవారి సాధన ఇతరులు ఎక్కడముగిస్తారో అక్కడ నుంచి ప్రారంభమవుతుంది. సర్వోన్నతునితో సమైక్యత సాధించిన సాధన బాహ్యప్రపంచానికి తీసుకురావాలి. భౌతిక జీవన పరిస్థితులను అది మార్చాలి. పూర్తి రూపాంతరీకరణ సాధించాలి. ఈ లక్ష్యం సాధించేవరకు పూర్ణయోగసాధకులు తపో, ధ్యాన జీవనం కొరకు ప్రపంచంనుంచి విశ్రాంతి తీసుకోరు. ప్రతి ఒక్కరు తమ సమయంలో మూడవవంతు ఏదో ఒక ఉపయుక్తమైన పనికి వినియోగిస్తారు. ఆశ్రమంలో అన్ని రకములైన కార్యకలాపాలకు ప్రాతినిధ్యం ఉంది. ఎవరిస్వభావానికి అనుగుణమైన పనిని వారు యెన్నుకుంటారు. అయితే చేసేపని నిస్వార్థంగా సేవాభావంతో నిర్వర్తించాలి. ఆదర్శం ఎప్పుడూ సమగ్రమైన రూపాంతరీకరణమే. ఇది దృష్టిలో ఉంచుకోవాలి.

ఈప్రయోజన సాధనకే ఆశ్రమం వ్యవస్థీకరించబడింది. బ్రతుకు తెరువు గురించిన చింత ఎవ్వరికీ కలుగకుండా ఆశ్రమ వాసులందరికీ సహేతుకమైన వారి అవసరాలన్నీ తీర్చబడుతవి.

ఇన్నేళ్లుగా ఆశ్రమం ఇక్కడ ఉన్నా స్థానికంగా ఉన్న ప్రజలు ఆసక్తి చూపిస్తూన్నట్లు లేదే అని బాహ్యంగా విషయాలను దర్శించేవారు అనవచ్చు.

దానికి వెంటనే చెప్పే సమాధానం :

ఉన్నత చదువు సంస్కారం తెలివి, మంచితనం ఉన్నవాళ్లంతా ఆశ్రమాన్ని స్వాగతీ కరిస్తున్నారు. ఇంకా సద్భావన, సానుభూతి, ప్రశంసలు వ్యక్తపరుస్తున్నారు. పాండిచేరిలోని శ్రీఅరవిందాశ్రమానికి నిజాయితీకల అనుయాయులు, స్నేహితులు బాగానే ఉన్నారు.

ఇది చెప్పాక మా వైఖరి సుస్పష్టం :

ఏ సిద్ధాంతానికి మతానికి మేము వ్యతిరేకంకాదు,

ఏ ప్రభుత్వాన్నీ మేము వ్యతిరేకించం

ఏ సామాజిక వర్గంతోనూ మాకు పేచీలేదు

ఏనాగరికతకు, ఏదేశానికి మేము వ్యతిరేకం కాదు.

కాకపోతే, మేము పోరాడేది - విభజన, నిశ్చైతన్యం, అజ్ఞానం, జడత్వం, అసత్యం - వీటికి వ్యతిరేకంగా. సత్య, జ్ఞాన, సమైక్యత, చైతన్య ప్రతిష్ఠాపనకే మా కృషి, శాంతి, సత్య, శివ, సౌందర్యాల నూతన సృష్టికి వ్యతిరేక శక్తులపైనే మాపోరాటం.

- శ్రీమాత

అనువాదం : కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

పూర్ణయోగ లక్ష్యం

1. **సత్తా మొత్తం పరివర్తన:** ఒక ఉన్నత ఆధ్యాత్మిక చైతన్యంతో కూడిన, విశాలతర దైవిక అస్తిత్వంలోకి - సత్తా మొత్తం పరివర్తన పూర్ణయోగమునకు అంతిమ లక్ష్యం.

మనలో భాగాలైన - ఇచ్ఛ, పని, విజ్ఞానము, ఆలోచన, ఉద్వేగము, ప్రాణికము, ఆత్మ, స్వభావము ఇవన్నీ తప్పనిసరిగా - దైవాన్నన్వేషించాలి; 'అనంతునిలో' ప్రవేశించాలి; 'కాలాతీతుని' లో ఐక్యం కావాలి.

2. **ప్రారంభం :** కాని మనిషి ప్రస్తుత నైజము పరిమితమైనది, విభజించబడింది, అసమానమైనది. తను తన సత్తాలో శక్తివంతమైన భాగంపై దృష్టి కేంద్రీకరించి, తన నైజానికి సరిపడే నిర్దిష్ట మార్గంలో పురోగమించడం సులభం. సముద్రం వంటి దైవంలోకి, 'అనంతుని'లోకి, ఒకేమారు సూటిగా దూకగల సత్తా, బలము, కొద్ది మందికే ఉంటుంది. అందుచే కొందరు తప్పనిసరిగా, ప్రారంభంలో, ఆలోచన, ధ్యానంపై దృష్టి కేంద్రీ కరించడం ఎంపిక చేసుకోవాలి ; లేదా, కాలాతీత ఆత్మసత్యాన్ని కనుగొనేందుకు బుద్ధినేకాగ్రం చేయాలి; లేదా, సమస్తాన్ని విడిచి, తమ హృదయంలో దైవాన్ని, 'కాలాతీతుని' కల్సుకోవాలి. ఇంకా మరికొందరు - చురుగ్గా క్రియాశీలంగా ఉండేవారు, తమ ఇచ్ఛాశక్తి పై గురి ఉంచి, పనుల ద్వారా తమ సత్తాను విస్తరించుకోవాలి.

తమ ఇచ్ఛను 'అనంతునికి' సమర్పించు కొనుట ద్వారా తమ ఆత్మతోను, అన్నిటికి మూలమైన పరమాత్మతోను, ఐక్యం చెంది - తమలో దాగి ఉన్న 'దైవం'చే తమ పనుల్లో నడిపింపబడి - తమ ఆలోచన, అనుభూతి, పనుల్లో కావల్సిన శక్తిని ప్రసరించే

'జగత్కార్యాధ్యక్షుని'కి ఆత్మ సమర్పణ కావించుకోవాలి. ఈ విధమైన నిస్వార్థ, సత్తా విస్తరణ ద్వారా 'ఆధ్యాత్మిక స్థాయి నిండు దనాన్ని' ముందుగా పనుల ద్వారా సంతరించుకోగలరు.

3. **అతిమానస అస్తిత్వస్థాయి:** కాని అతిమానసాన్ని చేరే మార్గము - దాని ప్రారంభస్థానమేదైనా తప్పనిసరిగా, ఒక విశాలతర ప్రదేశానికి చేరాలి. ఆ మార్గం తప్పనిసరిగా అంతిమంలో సమైక్య విజ్ఞానం, ఉద్రేకం, క్రియాశీల చర్యపై ఇచ్ఛ సత్తాలోను, ప్రకృతి మొత్తంలోను పరిపక్వత వీటన్నిటితో కూడిన సమగ్రత సంతరించుకున్నదయి ఉండాలి.

అతి మానస చైతన్యంలో, అతిమానస అస్తిత్వస్థాయిలో, ఈ సమైక్యతాభావం పరాకాష్ఠ నొందుతుంది. అక్కడ - విజ్ఞానం, ఇచ్ఛ, ఉద్రేకం, ఆత్మ పరిపక్వత, క్రియాశీల నైజపరిపక్వత - ప్రతి ఒక్కటి, పరిపూర్ణ స్థాయికి యెదుగుతుంది. అంతే కాకుండా, ఇవన్నీ, పరస్పర సామరస్యంతో - దివ్యసమైక్యత, దివ్యపరిపూర్ణతల స్థాయిలో పరస్పరం పెనవేసుకుంటాయి. ఎందుకంటే 'అతిమానస' సత్యచేతన దీనిలో సంపూర్ణంగా అభివ్యక్తమైన దివ్యఅస్తిత్వం ఇక ఎంతమాత్రం 'అజ్ఞానం' అనే పనిముట్టు సహకారంతో పనిచేయదు. స్వయంగా అస్తిత్వం, పరిపక్వతలో పూర్ణత్వం, క్రియాశీలత, కల్గిన సత్యస్థాయి' సత్తా - సత్యశక్తితో క్రియాశీలమౌతుంది. దాని ప్రతి కదలికలో - స్వయంగా 'సత్యచేతన' కల్గిన 'దివ్య-సత్తా' కదలికలుంటాయి; ఈ కదలికలో ప్రతిభాగం 'మొత్తం'తో సామరస్యం కల్గి ఉంటుంది. 'సత్యచేతన'లో కల్గే అతిచిన్న, పరిమితమైన చర్యకూడ, ఆ 'అనంతుని' 'కాలాతీతుని', కదలికయే, ఈ స్వల్ప కదలికలలో కూడ ఆ అనంతుని, కాలాతీతుని పూర్ణత్వం, పరిపక్వత, ఉంటాయి.

4. **ఈ యోగం అంతిమ లక్ష్యం :** అతి మానస సత్యంలోకి పెరుగుదల మన ఆధ్యాత్మిక ముఖ్య చైతన్యాలను అదే స్థాయికి పెంచుతుంది. అంతేకాక, అతిమానస 'వెలుగును' 'సత్యాన్ని' మన సత్తా అంతటిలోకి, అన్ని భాగాల్లోకి, ప్రకృతిలోకి క్రిందికి అవతరింప జేస్తుంది. అప్పుడంతా, 'దివ్య సత్యం'లో భాగమౌతుంది. ఈ మౌలిక పరిణామమే పరమాత్మలో ఐక్యానికి ఏకత్వానికి సాధనము. అందుచే, తప్పనిసరిగా, ఈ ఆరోహణ, అవరోహణలే ఈ యోగ అంతిమ లక్ష్యం.

5. **వ్యక్తిగత స్థాయిలో :** వృద్ధి పర్చబడిన అతిమానస వ్యక్తిత్వము, అతిమానస పురుషత్వంకాదు. మనం చేరాల్సిన గమ్యం :-

మనసత్వము సమస్త సత్వము 'దైవిక అస్తిత్వం'తో ఐక్యం కావడమే ఈ యోగ ముఖ్య ధ్యేయం: ఈ విషయం గుర్తుంచు కోవటం అవసరం. కేవలం అతిమానసము సంపాదించుటకై ఈ యోగం చేపట్టబడలేదు; దైవం కోసమే చేపట్టబడింది. మనం అతిమానసాన్నన్వేషించేది, దాని ఆనందం కొరకో, ఔన్నత్యం కోసమో కాదు. దానితో మన ఐక్యతను సమగ్రము సంపూర్ణం చేయుటకే; దాని అనుభూతి కోసం, మన సత్తాలోను, నైజంలోను, సర్వత్రా, అన్ని విధాలా, ఈ ఐక్యతను మిక్కిలి తీవ్రతతో, వైశాల్యంతో, క్రియాశీలం చేసి వ్యాప్తి చేయడానికే. ఎక్కువ మంది అనుకుంటున్నట్లు - ఒక శక్తివంతమైన, ఘనమైన అతిమానస పురుషత్వం 'దివ్యశక్తి' గొప్పదనం, ఆత్మ సాఫల్యత - గల వ్యక్తిత్వాన్ని చేరుకోడంకాదు మన అతిమానస యోగలక్ష్యం. ఇది తప్పుడు ఆలోచన. ఇదొక ఉపద్రవ పూరిత తప్పుడు భావన: ఉపద్రవ పూరితం, ఎందువల్లనంటే, మనలోని రాజసిక, ప్రాణిక బుద్ధినుండి జనించే గర్వం, దర్పం, పేరాశ-బాగా వృద్ధిచెందే అవకాశం ఉంది. వీటిని అధిగమించ లేకపోతే,

తప్పనిసరిగా అవి, వ్యక్తిని ఆధ్యాత్మిక పతనం వైపు నడిపిస్తాయి. ఇది తప్పుడు భావన, ఎందువల్లనంటే, ఇది వ్యక్తిగతమైన, అహంకార పూరిత భావన. వ్యక్తిగత అహంకారాన్ని వదుల్చుకోడమే అతిమానస మార్పునకు మొదటి షరతు, చురుకైన, క్రియాశీల నైజం కల్గి, ఇచ్ఛతో పన్లు చేసే వ్యక్తి విషయంలో ఇది అత్యంత ప్రమాదకరం. దీనివల్ల అతడు, సులభంగా శక్తివంతమైన అధికార అన్వేషణకై నడిపింపబడతాడు. అతిమానస పరిణామంలో ఆధిపత్యము తప్పనిసరిగా వస్తుంది. పరిపక్వ చర్యకు మొదటి షరతు శక్తిరావడం. కాని ఇక్కడ వచ్చేది 'దివ్యశక్తి'. అదే ప్రకృతిని, జీవితాన్ని చేపడ్తుంది. కాని ఇది విలాస వంతమైన వ్యక్తిగత శక్తికాదు. ఆధ్యాత్మిక వ్యక్తి ద్వారా పనిచేసే దివ్య శక్తి. ఇది వేర్పాటు బుద్ధి, ప్రాణికాహంకారాల తుది వైభవం, సఫలత, కాదు. ఆత్మ సాఫల్యత, యోగ ఫలితమే కాని, దాని లక్ష్యం - వ్యక్తి గొప్పదనం కాదు.

6. **దైవంతో పూర్ణమైన ఐక్యతే ఏకైక ధ్యేయం :** ఆధ్యాత్మిక పరిపక్వత, నిజాత్మను తెల్సుకోడం, దివ్యచైతన్యం, దివ్య ప్రకృతిని పొందటం తద్వారా దైవంతో ఐక్యం కావడమే ఏకైక లక్ష్యం, (సాధర్మ్యముక్తి) మిగిలినదంతా, దాని వివరణ, కావల్సిన పరిస్థితి. అహంకార పూరిత క్షణి కావేశాలు, పేరాశ, అధికారం, గొప్పదనం కొరకు వాంఛ; మోహమాటం లేకుండా, గర్వంతో పట్టిన పట్టునెగ్గించుకోవాలనే కోర్కె- ఇవన్నీ ఉన్నత చైతన్యానికి వ్యతిరేకమైనవి. అవి - అతిమానసాన్ని, దూరం నుంచైనా సమీపించే అవకాశానికి, దాటశక్యంగాని అడ్డుగా నిలుస్తాయి. తనలోని ఉన్నత జీవాత్మను దర్శించడానికి తన నిమ్న చేతనను తప్పనిసరిగా వదులుకోవాలి. 'దైవం'తో ఐక్యం కావడమే తప్పనిసరిగా, అన్ని లక్ష్యాలను ప్రభావితం చేసే ఏకైక లక్ష్యం కావాలి: తన సత్తాలలోని నిజసత్వాన్ని, అలాగే, అన్ని సత్తాలో సత్వాన్ని; సత్యంలో జీవాన్ని, ఉన్నత చైతన్యాన్ని ప్రకృతిలో

పరిపక్వతను - కనుగోడం - ఇవన్నీ, ఈ ఉద్యమానికి (జీవ-బ్రహ్మైక్య ఉద్యమ) సహజ ఫలితాలే; ఉద్యమ పరాకాష్టకు, విడ్డిపెట్ట వీలుకాని షరతులే; ఇవన్నీ కేంద్ర లక్ష్యంలో భాగమే; ఎందుకంటే, ఇవన్నీ ఈఉద్యమానికి కావల్సినవి. అభివృద్ధికి పరిణామ ప్రక్రియలే.

7. **అతిమానస పరిణామం మాత్రమే :** అంతిమ దశ. అతిమానస పరిణామం ఒక కష్టమైన బహుదూరపు అంతిమ దశ. ఇది గర్తుంచుకోవాలి. ఇది దూరంగా మనో ఫలకంపై కన్పడే - సన్నని మార్గం యొక్క చిట్టచివరి దృశ్యం. తప్పనిసరి. దీనినే మొదటి లక్ష్యంగా, నిరంతరం దృష్టికి వచ్చే ధ్యేయంగా, లేదా వెంటనే సాధించవల్సిన లక్ష్యంగా - మల్చుకోలేము, మల్చుకోకూడదు. ఎందుకంటే, ఎంతో కష్టమైన ఆత్మవిజయం, తనను తాను అధిగమించడం, అనేక సుదీర్ఘ క్లిష్టదశలతో కూడిన ప్రకృతి స్వయం పరిణామ స్థాయి తరువాతనే, అతిమానస మార్పుజరిగే అవకాశం దృష్టికి రాగలదు.

మూలం : శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం : యస్.వై. సోమయాజులు

అతిమానస పరిణామ దశలు

వ్యక్తి తన జీవిత ప్రేరణలు, స్వాభావిక స్పందనలు, వస్తువుల పట్లగల సాధారణ దృష్టి మొదలైన వాటినుండి విముక్తుడు కావాలి. వాటికి బదులుగా ఆ స్థానంలో అంతరంగ యోగ చైతన్యాన్ని, సాధించాలి. ప్రస్తుత జీవనిర్మాణం మొత్తంలో విప్లవాత్మకమైన మార్పు తెచ్చుకోవాలి. తరువాత యింకా లోతుకిపోయి అక్కడ మరుగున వెలుగుతున్న చైత్యపురుషుని వునికి కనిపెట్టాలి. ఆ వెలుగులో తన బాహ్య, అంతర విభాగాలు, మార్పుకి లోనయిన బుద్ధి, ప్రాణ, శరీర, స్వభావాలు యింకా తన మానసిక, ప్రాణిక, భౌతిక క్రియాకలాపాలన్నీ ఆత్మచైతన్య పరికర్మలుగా, స్థితిగతులుగా మార్చాలి. తరువాత

గాని లేక అదే స్థితిలోగాని ఒక దివ్యకాంతి, తీవ్రత, శుద్ధత, జ్ఞానం, స్వేచ్ఛ విస్తృతి మొదలైన దివ్యలక్షణాల అవతరణ ద్వారా ప్రాణి మొత్తం ఆధ్యాత్మికత సాధించాలి. భౌతికమైన, జీవన సంబంధమైన, వ్యక్తిగతమైన ఆలోచనల నధిగమించాలి. అహాన్ని నీరసింపజేసి పరిమితులన్నింటినీ ఛేదించడం అత్యవసరం. అప్పడే విశ్వ చైతన్యంలో ప్రవేశించి, ఆత్మని గుర్తించగలం. ఆధ్యాత్మిక విశ్వభావన, హృదయ స్పందన పొందగలం. దానివలన జీవశక్తి భౌతిక చైతన్యం కూడా పొందుతాము.

అప్పడు మాత్రమే అతిమానస చైతన్య సాధన మార్గంలో తొలి అడుగు వేసినట్టు. అప్పడు కూడా అధిరోహణలో ఇంకా అతిక్లిష్టమైన ఘట్టం వుంది. ఏ దశకాదశే ఒక ప్రత్యేకమైన ఘన విజయం. యోగా, జీవి ఏకాగ్రతతో కూడిన చైతన్య వికాసం పొందడానికి సహకరిస్తుంది. కాని యెంత తొందరగా అనుకున్నా, ఒకే జన్మలో ఫలించినదైనా కావచ్చు, లేదా, అదే పరికర్మ ప్రకృతి కొన్ని శతాబ్దాలు, సహస్రాబ్దాలు, లేదా కొన్ని వందల జన్మలు పట్టవచ్చు. ఏదేమైనా పరిణామ క్రమంలో అన్ని దశలూ అధిగమించవలసినదే. ఎంత గొప్ప ఏకాగ్రతతో, సాధనతో తొందరగా చేయాలనుకున్నా అందులో సహజంగా దాటవలసిన దశలన్నీ దాటవలసిందే. మధ్యలో కొన్ని మిగిల్చి వేయడానికి గాని, వదిలిపోవడానికి గాని, అడ్డదారిలో తారుమారు చేయడానికి గాని కుదరదు. అజ్ఞానంతో యెవరైనా ముందు పరుగులు పెట్టినా, లేక అతిమానసాన్ని వెంటనే ఒక కొంకి కర్రతో శాశ్వతునిలోని అత్యున్నత స్థానం నించి క్రింద పడేయాలని అనుకోవడం శుద్ధ అవివేకం. అవివేకం మాత్రమేకాదు. అత్యంత ప్రమాదకరం కూడా.

మొదట అంతరంగ చైతన్యం సాధించు

మనిషిలో యెప్పుడూ రెండు విరుద్ధ చైతన్యాలుంటాయి. సాధారణ జీవితాలలో వుండే బాహ్య చైతన్యం ఒకటి, అంతరంగంలో దాగివుండి ఆ మనిషికే తెలియని అంతరంగ చైతన్యం మరొకటి, వ్యక్తి సాధనచేయడం యెప్పుడు ప్రారంభిస్తాడో, అప్పడు ఈ అంతరంగ చైతన్యం వికసించడం మొదలవుతుంది. అప్పడే అతడు తన అంతరంగంలోకి ప్రవేశించి అన్నిరకాల అనుభవాలు పొందగలడు. సాధన తీవ్రతరమౌతున్న కొద్దీ యెక్కువ సమయం అంతరంగ జీవితానుభవంలోనే గడుపుతాడు. బాహ్యజీవితం నిస్సారంగా, అనావశ్యకంగా తోస్తుంది. మొదటి దశలో యీ - అంతరంగ చైతన్యం ఒక కలలాగ, తరువాతది మేలుకొన్న వాస్తవం అనిపిస్తుంది. తదుపరి అంతరంగ చైతన్యం వాస్తవం అవుతుంది. బాహ్య జీవితమే కొందరికి కలలాగ, భ్రాంతిలాగ తోస్తుంది. అంతరంగ చైతన్యం గంభీర ప్రశాంతత, తేజస్సు, ఆనందం, ప్రేమ, దివ్య సామరస్యం దివ్యసన్నిధి, దివ్యమాత భావనతో ప్రారంభమవుతుంది. అప్పడు మనిషి తన రెండు చైతన్యాలను గుర్తిస్తాడు. అంతరంగం, బాహ్యం పరస్పరం గుర్తించి బాహ్య చైతన్యం అంతరంగ చైతన్యంలో విలీనమయి దానికి పరికరంగా మారిపోతుంది. అదికూడా ప్రశాంతత, తేజస్సు, దివ్యత్వంతో ఏకీకరణ సంతరించుకోవాలి.

- శ్రీఅరవిందులు

తరువాత మరుగున వున్న చైత్యపురుష అస్తిత్వాన్ని కనిపెట్టు

మనలోవున్న చైత్యపురుషభాగం దైవం నించి మనలోకి నేరుగా దిగివచ్చినది. దైవంతో అనుబంధం కలది. మూలంలో ఫలప్రదమయ్యే దివ్యసంభావ్యతలకు ఇది బీజం. నిమ్నత్రయమయిన మనః ప్రాణ శరీరాలలో ఇది గర్భితమై అభివ్యక్తమవుతుంది. ఇది మొదటి దశలో అభివృద్ధి చెందదు. తరువాత అభివృద్ధి చెందినా

ప్రత్యక్షంగా యెప్పడూ ముందుకు రాదు. సాధారణ చేతనకువెనుక కనిపించదు. దాగి ఉంటుంది. అపరిపూర్ణ ఉపకరణాల పరిమితులకు లోబడి తనను తాను వ్యక్తపర్చుకుంటుంది. దివ్యానుభవం దిశగా చైతన్యంలో యెదుగుతుంది. దానినించి శక్తిని పుంజుకుంటుంది. ఇలా ఉన్నత చలిత-చాలనం జరిగినప్పడల్లా అద్భుతమైన కదలిక మనలో కలుగుతుంది.

- శ్రీఅరవిందులు

శ్రీమాత మాటలు :

మొదట కావలసినది దైవము కొరకు ఆకాంక్ష, తరువాత నీవు దానిని పరిపోషించాలి. ఆకాంక్షను, సాధనను సజీవంగా నిలుపుకోవాలి. దాని మీద ఏకాగ్రత చాలా అవసరం. దైవం మీద ఏకాగ్రత సంపూర్ణంగా ఆ దివ్యసంకల్పం, దివ్య ప్రయోజనం కోసమే ముడుపు కట్టాలి.

నీ హృదయంలోకి దృష్టి కేంద్రీకరించు. అందులో ప్రవేశించు. నీ కెంత వీలైతే అంతగా లోలోపలికి చొచ్చుకొనిపో. అన్నివైపులా వ్యాపించిపరుచుకున్న నీ చైతన్య సూత్రాలన్నింటినీ సేకరించి చుట్టచుట్టి ఒక్క మునకలో లోలోపలికి పో.

అక్కడొక అగ్ని జ్వలిస్తూ వుంటుంది. అది హృదయాంతరంలో ప్రశాంతంగా వెలుగుతూ వుంటుంది. అదే నీలో దాగిన దివ్యచైతన్యం. నీ నిజస్వరూపం. ఆ దివ్యవాణిని విను. ఆ ఆదేశాన్ని మన్నించు.

చైత్యపురుష ఉనికి కనిపెట్టడం వ్యక్తిగత విషయం. అదొక గొప్ప నిర్ణయం. దానికి దృఢ సంకల్పం, అవిశ్రాంత కఠిన సాధన ఖచ్చితంగా వుంటేనే లక్ష్యాన్ని చేరగలరు. ఎవరికి వారే వారిదైన మార్గంలో సాధనచేస్తూ యెదురైన ఆటంకాల్ని, కష్టాల్ని

అధిగమించడంలో వారికి వారే బాధ్యులు కావాలి. గమ్యం కొంత వరకు తెలుస్తుంది. కొంతవరకు యిది చేరుకున్న వారి వర్ణన ద్వారా కూడా తెలుసుకోగలం. అయితే దానిని కనిపెట్టడం అందులో చాలా యెక్కువ భాగం అనుకోని హఠాత్ జ్ఞానం (spontaneity) సౌలభ్యతల ద్వారానే. అది మామూలు ఆలోచనలకు, సూత్రాలకు అందని అసాధారణ ప్రక్రియ.

దీనికి ఆరంభంగా నీలో నీ శరీరానికి, ప్రాణికానికి లోబడకుండా స్వతంత్రంగా ఉండే దానిని గురించిన అన్వేషణ కావాలి. అది నీ మానసిక భావనతో కాని, భాషతో కాని యేర్పడలేదు. నీ అలవాట్లు, ఆచారాలు, పరిసర వాతావరణంలాంటి వాటితో దానికి సంబంధం లేదు. దేశకాల పరిస్థితుల ప్రమేయం లేదు. నీ సత్వపు లోతులలో దానిని నీవు కనుగొనాలి. తనలో అది అనంతత్వ భావన కలిగి ఉంటుంది. అది అనంత వ్యాపకమైనది. అవిచ్ఛిన్నమైనది.

కాని నేను మొదటే చెప్పాను. దీని సాధనకి మార్గం చాలా సుదీర్ఘమైనది కష్టమైనది. అనేక రకాల మాయాజాలాలు, సమస్యలతో నిండినది. స్థిరమైన నిర్ణయం కావాలి. ఒక అజ్ఞాత ప్రదేశం కనిపెట్టడానికి దుర్గమారణ్యంలో ప్రవేశించిన పరిశోధన బృందంలా పనిచేయాలి. అంత గొప్పతపన, పట్టుదల వుండాలి. ఒక చైత్యాత్మ కనిపెట్టాలిఅంటే, ఒక కొత్త ఖండాన్ని కనిపెట్టిన వారి కుండవలసినంత గొప్ప కష్ట సహిష్ణుత, పట్టుదల, కార్యదీక్ష వుండాలి. ఏవో కొన్ని సులభమైన సలహాలివ్వడం వల్ల అవి వుపయోగపడి కొంతతేలిక కావచ్చు.

మొదట్లో ముఖ్యంగా ఆధ్యాత్మిక విషయాలను నిర్ధారించే శక్తి మన మనసుకుండదు. ఈ విషయం గురించి వ్రాసినవారు

చెప్పినదిది. చాలా కొద్దిమంది దీనిని ఆచరణలో పెట్టగలరు. అయినప్పటికీ యీ మార్గంలో పోవాలంటే మేధోసం బంధమైన అభిప్రాయాలకు, ప్రతిక్రియలకు లోబడని దృఢనిర్ణయం కావాలి.

వ్యక్తిగతమైన సౌకర్యాలు, సంతృప్తి, వినోదం లేక సుఖం అన్నింటినీ విడిచిపెట్టాలి. ప్రగతికోసం ప్రజ్వరిల్లే అగ్నిశిఖలా కావాలి ఏ సహకారం అందినా అది నీ ప్రగతి కోసమే అనుకొని స్వీకరించాలి. ప్రగతిని యెంత వేగంగా వీలైతే అంత వేగంగా సాధించాలి.

నువ్వు చేస్తున్న సాధనలో ఆనందాన్ననుభవించు. కాని ఆనందం కోసం ఏదీ చేయకు.

అవేశపడకు. ఆందోళనవద్దు. అన్ని పరిస్థితులలో పరిపూర్ణ నిశ్చలతతో ఉండు. నువ్వు కనుగొన్న దానిని జాగ్రత్తగా చేస్తూ చెయ్యవలసినది చెయ్యడంలో కాలయాపన చెయ్యకు.

భౌతిక సంఘటనల పైపై ప్రాధాన్యతలు పట్టించుకోకు. వేరే వాటి గురించి అర్థం పర్థం లేని వివరణ లివ్వడం నిరర్థకం. దాని వలన మనకి కావలసిన యదార్థమైనది కనిపించకుండా పోతుంది.

ఇతరుల ప్రవర్తన గురించి ఫిర్యాదు చేయకు. అలా కాక వాళ్ళ ప్రవర్తన మార్చగలిగే సమర్థత వుంటే మార్చు.

ఏలక్ష్యాన్ని నువ్వు నిర్దేశించుకున్నావో ఆ లక్ష్యం నుంచి యెన్నడూ పైదొలగకు. లక్ష్యాన్ని మరిచి పోకు, ఎప్పుడైతే ఒక లక్ష్యాన్ని ఎన్నుకున్నావో దానిముందు ఇంకేవీ ముఖ్యంకాదు. విజయానికి కారణమైన విషయాలన్నీ సమానమే. అవి తొందర పెట్టేవైనా, ఆలస్యం చేసేవైనా ఏవైనా సరే. నువ్వు ఆహారం తీసుకునే ముందు నీ ఆకాంక్ష మీద ధ్యానం వుంచు. నువ్వు తీసుకునే ఆహారం నీ గొప్పలక్ష్యాన్ని చేరుకునే శక్తి నీకివ్వాలని. దాని కవసరమయిన శక్తిని సాధించే పట్టుదల, పరిశ్రమ ద్వారా ఫలితాన్నిచ్చేటట్టు ప్రయత్నించు.

నీ అలసిపోయిన నరాలు తాము పోగొట్టుకున్న శక్తిని తిరిగి సంతరించుకుని ప్రశాంతతని, నెమ్మదితనాన్ని నీ మెదడుకి ప్రసాదించాలని, తిరిగి నీ సాధనా మార్గం నీ గొప్పలక్ష్యాన్ని సాధించాలని నిద్రపోయే ముందు ఏకాగ్రతతో కొద్దిక్షణాలు ధ్యానించు.

నువ్వు యేపని చేసేముందైనా ఆ పని నీలక్ష్య సాధనకు ఎటువంటి అవాంతరం తెచ్చి పెట్టకుండా ముందుకి సాగిపోయేటట్టు చేయాలని ఆకాంక్షించు.

నువ్వు మాట్లాడేటప్పుడు, నీనోటినించి మాటవెలువడే ముందు ఆ మాటల్ని మననం చేసుకుని ప్రగతి కారకమైనవైతేనే మాట్లాడు. అవి నీ ప్రయత్నానికి హానికలిగించేవి కాకూడదు. నీ గొప్ప లక్ష్యాన్ని చేరుకోడానికి తోడ్పడేవి కావాలి. ఇవన్నీ సరిచూచుకుని మాట్లాడాలి.

సారాంశంగా, నీ జీవిత లక్ష్యాన్ని, ప్రయోజనాన్ని యెప్పడూ మరువకూడదు. గొప్ప విషయాన్ని కనుగొనాలనే ఇచ్ఛ ఎప్పడూ ఉన్నతంగా ఉండాలి. నీవు చేసే పనులన్నిటికంటే కూడా వున్నతంగా నీ ప్రాణ స్పందనలన్నింటినీ అధిగమించి ఒక పెద్దతేజో విహంగంలా నిన్నా క్రమించాలి.

అలుపెరుగని నీదృఢ ప్రయత్నానికి ముందుగానే ఒక అంతర్ ద్వారం హఠాత్తుగా తెరుచుకుంటుంది. కళ్ళుమిరుమిట్లు గొలిపే ఒక ఉజ్వల కాంతి వైభవంలోనికి నువ్వు ప్రవేశిస్తావు. అదే నీకు శాశ్వత దృఢ విశ్వాసం తెచ్చిపెడుతుంది. అటువంటి స్పష్టమైన అనుభవంలో నువ్వు యింతవరకు జీవించలేదు. ఇకముందు జీవిస్తావు. ఈ బాహ్యరూపాలు మాత్రమే నశిస్తాయి. ఇవన్నీ నువ్వే వాస్తవంలో వున్నావో దానికి సంబంధించినవి. పనికిరాని దుస్తులు విడిచి పెట్టినట్టు వీటిని విడిచిపెడ్తావు. అప్పడు నువ్వు స్థిరంగా

నిలబడతావు. బంధనాలన్నిటినుంచి విముక్తుడవతావు. ప్రకృతి నీపై మోపిన పరిస్థితుల వత్తిడిలో నలిగి నశించి పోకుండా వుండాలంటే నువ్వు అత్యంత సహనంతో ఆ బాధనంతా భరించాలి. నిటారుగా నిలబడి దృఢ సంకల్పంతో ముందుకు అడుగు వేయాలి ఆత్మ విశ్వాసంతో చైతన్య భవ్యత కోసం.

అయినాకూడా భౌతికమైన, శారీరకమైన వ్యక్తిగత అనుబంధాల బానిసత్వంనుండి విముక్తి పొందడం అంతిమ ఫలితం కాదు. శిఖరాగ్రాన్ని చేరడానికి అత్యున్నత ఫలితం కాదు. ఇంకా అధిగమించవలసిన యితర దశలున్నాయి. అవి వాటితో బాటు తదనంతర, దశలు దాటిన తరువాత భవిష్యత్తుకి ద్వారాలు తెరుచుకుంటాయి.

- శ్రీమాత

తరువాతగాని సమకాలంలోగాని ప్రాణికం ఆధ్యాత్మికం కావాలి.

ఆధ్యాత్మికానుభూతికి, చైత్యపురుషానుభూతికి మధ్య తేడావుంది. ఆధ్యాత్మికత వున్నతత్వం నుండి దిగి వచ్చిన మార్పు. బుద్ధిని, ప్రాణికాన్ని భౌతికాన్ని వశపర్చుకొని వ్యక్తి ఆంతర్యంలో కలిగిన పరిణామం చైత్యపురుష అనుభూతి.

చైత్యపరుష పరిణామం ముందు జరగాలి. మన ప్రస్తుత స్వభావమంతా ఆత్మపరికర్మగా పరిణామం చెందాలి. దాని వలన లేదా దానిద్వారా ఆధ్యాత్మిక పరిణామం కలగాలి. ఉన్నత దివ్య తేజస్సు, జ్ఞానము, శక్తి, శక్తి తీవ్రత, దివ్యానందము, నిర్మలత్వ సత్యము యొక్క నిమ్నాతినిమ్న అంతరాంతరాళాలలోని ప్రాణిక, శారీరక మూలలోనికి, ఇంకా తమస్సుచే ఆవరింపబడిన వుపచేతనలోకి సహితం దిగిరావాలి. చిట్టచివరిగా అతిమానస పరిణామం హఠాత్సం భవంకావాలి. అతిమాన చేతనకి ఆరోహణ, సత్వమంతటి లోనికి, స్వభావంలోనికి అతిమానస దివ్యచేత అవరోహణ, ఒక పట్టాభిషేక సమయం వలె (as the crowning moments) వైభవోపేతంగా సంభావ్యమవాలి.

హృదయకేంద్రంలోని ఏకాగ్రతా శక్తి హృదయ కేంద్రాన్ని తెరుస్తుంది. ఆకాంక్ష, ప్రేమ, భక్తి, సమర్పణశక్తులు జీవాత్మ పైన కప్పిగుప్తంగా ఉంచిన ముసుగును పైదొలగిస్తుంది. అపుడు జీవాత్మ లేక చైత్యపురుష (శక్తి) ముందుకు వస్తుంది. అది మనో, ప్రాణిక, దేహాలను నియంత్రించి వాటిని దైవానికి సుముఖంగా ఉంచుతుంది. అందుకుగల ఆటంకాలను తొలగిస్తుంది. దీనినే ఈ యోగంలో చైత్యపురుష రూపాంతరీకరణంగా పిలువబడుతుంది.

శిరస్సు పై భాగం (సహస్రారం) మీద కేంద్రీకరించిన శక్తి, ప్రశాంతత, నిశ్శబ్దత, శారీరక యింద్రియలాలస నించి విముక్తి ప్రసాదిస్తుంది. బుద్ధి, ప్రాణాలతో అభేదం, నిమ్న చైతన్యం, వున్నత చైతన్యంలోకి, వున్నత చైతన్యం నిమ్న చైతన్యంలోకి దిగిరావడానికి తోడ్పడుతుంది. ఈ యోగంలో దీనినే ఆధ్యాత్మిక రూపాంతరీకరణం అంటారు.

ప్రశాంతత, కాంతి, శక్తి, దివ్యానందాలకు వ్యవస్థీకృత. అవరోహణ ఆధ్యాత్మిక పరిణామమంటే. ఆత్మ, దివ్యతత్వం, వున్నతవిశ్వ చైతన్యం మొదలైన మొత్తం అంతా దివ్యచేతన దిశగాసాగే పరిణామం.

ఆధ్యాత్మిక పరిణామం నా దృష్టిలో ప్రగతి శీలమైనది. (something dynamic) (కేవలం ఆత్మ విముక్తి కాదు. ఏకైకుని The one పొందటమూ కాదు. ఇవి ఏ అవరోహణలు లేకుండానే సాధించవచ్చు.)ఇది సత్వము యొక్క ప్రతిభాగము-కింద అవచేతన వరకూ-ఆధ్యాత్మిక చైతన్యంతో నింపి పరిపుష్టం చేయటం. ఇది ప్రగతి శీలము, స్థితిశీలము కూడా. ఇది చేతనను మౌలికంగా దాని మానాన దాన్ని ఆత్మ ప్రభావానికి వదిలిపెట్టి, కేవలం పవిత్రీకరణ, మనోహృదయ వికాసం, ప్రాణిక నిశ్చలనం కావించటం వల్ల సాధ్యంకాదు. అంటే దీని అర్థం దివ్యచేతనను క్రిందికి తీసుకొని వచ్చి గతిశీలము, స్థితిశీలము అయిన దివ్యచేతనతో అన్ని భాగాలను నింపి, ప్రస్తుత చైతన్యం స్థానంలో, ఆ చైతన్యాన్ని పునః స్థాపన కావించటం.

- శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం : నడిమింటి విజయలక్ష్మి

దాస్యం

మహిళా స్వాతంత్ర్యం ఏ చట్టం వలనా సాధ్యం కాదు. తాముగా స్త్రీలే సంకల్పించుకొని విముక్తిని పొందాలి. స్త్రీల దాస్యానికి గల కారణాలు మూడు.

1) పురుషుని పట్ల ఆకర్షణ అతని శక్తి
2) గృహజీవితం పట్ల కోరిక, దానియొక్క భద్రత
3) మాతృత్వాన్ని ఆకాంక్షించడం

ఈ మూడు బంధాలనుంచి స్వేచ్ఛ సాధిస్తే, యదార్థంగా స్త్రీ పురుషునికి సమానమౌతుంది.

అలాగే పురుషులకూ మూడు బంధాలున్నవి.

1) కైవశం చేసుకొనే బుద్ధి, పెత్తనం చేయాలనే పట్టుదల, అధికార ప్రాబల్యం
2) కామంతో, స్త్రీలని పొందాలనే కోరిక
3) వైవాహిక బంధం కోరుకొని అల్పసుఖాలకై జీవించే దౌర్బల్యం

ఈ మూడింటి నుంచి ముక్తి పొంది మానవుడు స్త్రీలో సమాన స్థితి పొందుతాడు.

పురుషులవలె స్త్రీలకు ప్రాణిక ప్రాపంచిక అవసరాలకు బద్ధుల మనే స్పృహవుండదు. అదేగాక పురుషుల దర్పం, మానసిక ఆడంబరాలూ, పటాటోపాలూ వారికి లేకపోవడంతో సులభంగా తమలోని చైత్యసత్తను గుర్తించి తద్వారా మార్గనిర్దేశకత్వాన్ని పొందుతారు. మామూలుగా మాటలతో వ్యక్తపర్చుకునే ఒక మానసిక చైతన్యం వారికుండదు. తమ భావాభిప్రాయాలను గుర్తించి చక్కని స్పృహతో ఉత్తమ స్త్రీలు చేతలతోనే కార్యాన్ని సాధిస్తారు.

ఆధ్యాత్మికంగా అత్యున్నత వికాసం పొందిన మహిళలున్నారు. అయినా కొందరు నారీమణులు మానసిక ప్రవృత్తి, మేధా సంపత్తి కన్నా కర్మాచరణలోనే ఆసక్తితో జీవిస్తారు. అదేతృప్తి. అందునా తమ

అతీత అధ్యాత్మానుభవాలను లిఖించినవారు అరుదుగా వుండి అజ్ఞాతంగానే జీవించారు.

వాస్తవమైన శిష్యునిగా జీవించడం ఎంత కష్టమో నిజమైన గృహిణిగా వుండడం అంతే దుర్లభం

- శ్రీమాత

అనువాదం : టి.యస్. రామచంద్రరావు

భారతదేశం గురించి శ్రీమాత చెప్పిన మాటలు

ఓ భారతావనీ, జ్యోతిర్మయీ, దివ్యజ్ఞానమయీ! మేలుకో ప్రపంచంలో నీ కర్తవ్యానికి సామరస్య సమైక్యతలకు మార్గ నిర్దేశంకావించు.

శ్రీమాత నాటి ప్రధానికి ఇచ్చిన సందేశము

భారతదేశము ప్రపంచ భవిష్యత్తుకై చక్కని ఆదర్శాన్ని నెలకొల్పుగాక; ఆవిధంగా తన నిజమైన స్థానాన్ని తిరిగి పొందుగాక!

ఎంతో కాలంగా విభజన, వ్యతిరేక భావముల ద్వారానే పరిపాలన జరుగుతోంది. ఇక ముందు మాత్రం సమైక్యత, పరస్పర అవగాహన, సహకారముల ద్వారానే పరిపాలన సాగించాలి. అందుకు సమయం ఆసన్నమైంది.

మనతో కలసి పనిచేసే వారిని (సమన్వయ కర్త) ఎంపిక చేసుకోవటానికి వ్యక్తుల యొక్క విలువలు ముఖ్యం, కాని వారు ఏ వర్గానికి చెందారనేది కాదు!

దేశం యొక్క గొప్పతనం సమైక్యత మీదనే కాని, వర్గాల గెలుపు ఓటముల మీద ఆధారపడి యుండదు.

శ్రీమాత పౌరులకు ఇచ్చిన సందేశము

సంకుచితమైన, అహంకార పూరితమైన వ్యక్తిత్వాన్ని వీడండి. దేశమాతయొక్క ముద్దు బిడ్డలుగా తయారవ్వండి. నిజాయితీతో, ఋజు ప్రవర్తనతో విధులు నిర్వహించండి. ఎల్లప్పుడూ సంతోషంగా నిర్భయంగా ఉండండి. దైవ కృపపై అచంచలమైన విశ్వాసాన్ని కలిగి యుండండి.



శ్రీమాత

ఈనాటి మానవాళి ఎదుర్కుంటున్న ఇబ్బందులన్నిటికీ ప్రతీకగా భారతదేశం నిలిచిఉంది.

కాని భారతదేశం త్వరలో సమున్నతమైన, సత్యవంతమైన జీవనమార్గాన్ని పునరుజ్జీవింపచేయగలదు.

విశ్వసృష్టిలో పృథివికి విశిష్ఠమైన స్థానం ఉన్నది. ఏ ఇతర గ్రహాలలో లేని విధంగా ఇక్కడ పరిణామ శీలమైన అంతః చేతన కేంద్రకంలో ఉన్నది. అందులోనూ భారతదేశాన్ని దైవం ప్రత్యేకంగా ఎంపిక చేసుకున్నది. అనాది నుండి (కొందరు పండితులు క్రీ।।పూ 8000 సం।। నాటినుండే అంటారు) భారతదేశం ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానము, ఆచరణలకు ఆలవాలంగా ఉంటున్నది. అత్యున్నతమైన సత్యం ఏదైతే ఉన్నదో దానిలో ఐక్యంకావాలని ఆకాంక్షిస్తున్నది. ఇందుకై తదేకంగా, నిశ్చలంగా తన ధ్యాస అంతా నిలిపింది. సంస్కృతభాష "యోగము" అని ఏ విధానాలను నిర్వచించిందో, బోధించిందో ఆ విధానాలు అనేకమైనవి. వాటిలో కొన్ని భౌతికానికి (శరీరానికి) సంబంధించినవి; కొన్ని మేధస్సును వికసింపజేసేవి. కొన్ని మతపరము, భక్తిపరము అయినవి. కాని కొన్ని విధానాలలో యోగ సమన్వయము ద్వారా సమగ్రమైన ఫలితాలను సాధించటం కూడా సూచించబడింది.

ఆధ్యాత్మిక దృక్పథంలో భారతదేశం సమున్నతమైనది. ఆమె పవిత్ర కర్తవ్యం ప్రపంచానికి ఆధ్యాత్మిక ఆదర్శాన్ని అందించుటమే. ఈ సత్యాన్ని ప్రబోధించడానికే శ్రీఅరవిందులు భువిలో అవతరించారు.

విదేశాలలోని మేధావులతో పోల్చిచూస్తే ఈ దేశంలో పుట్టిన ఒక సాధారణ, అమాయక రైతు, కూలీ అయినా హృదయపరంగా దైవానికి సన్నిహితుడే.

- శ్రీమాత

అనువాదం : కె.ఆర్.యల్. నరశింహారావు

పవిత్రత అంటే

పూర్తిగా భగవంతుని ప్రభావ పరిధిలో ఉండేది, భగవంతునినే అభివ్యక్తం చేసేది పవిత్రత.

ఏ ఇతరేతర శక్తుల ప్రభావానికి లోనుగాక, కేవలం భగవంతుని ప్రభావాన్ని మాత్రమే ఆమోదించేది పవిత్రత.

భగవంతుని కోసమే జీవించేవారు, భగవంతుని వల్ల జీవించేవారు పరిపూర్ణ పవిత్రతను సిద్ధింప చేసుకుంటారు.

గతంలో ఏం జరిగినా, ఏ తప్పులు చేసినా, ఎంత అజ్ఞానంలో మునిగినా, ప్రతివ్యక్తిలో, లోలోపల పరమోత్కృష్ట పవిత్రత భాసిస్తుంటుంది. అదే అద్భుతమైన సిద్ధిగా మారుతుంది.

మనం ఆరాధించే మహా సత్యంగా ప్రభవించడమే పరిపూర్ణ పవిత్రత. మరింత, మరింత ఆత్మ వికాసం చెందుతూ ఆత్మ పూర్ణత్వ సిద్ధిని పొందాలి. అదే దివ్యసంభూతి.

- శ్రీమాత

అనువాదం : యజ్ఞన్న

స్వాతంత్ర్యము - సేవ

బాహ్య దృష్టికి - స్వాతంత్ర్యము, సేవ-ఈరెండూ పూర్తిగా విరుద్ధమైనవిగా, పొసగనివిగా కనపడుతాయి. పైకి కనపడే దానిని బట్టి ఎవరైనా ఊహించలేనిది ఏమిటంటే ఒక వ్యక్తి ఒకే మారు స్వేచ్ఛగానూ, సేవాపరాయణుడు గానూ ఉండగలడా అనేది. కాని ఒక దృక్పథం రెండింటిని సమన్వయ పరచి భౌతిక జగత్తులో అత్యంత ఆనంద దాయకమైన స్థితికి చేరుస్తుంది.

స్వేచ్ఛ అనేది అంతః ప్రేరణ నుంచి పొందే ఒక అవసరం. వ్యక్తి సమగ్రాభివృద్ధికి తప్పనిసరి. అంతస్తత్వంలో అది సర్వోన్నత

పరిపూర్ణ చైతన్య సాధన. అది ఏకత్వ వ్యక్తీకరణను, దైవంతో సమాగమాన్ని సూచిస్తుంది. అదే దాని దివ్యమూలాధారతత్వం. అదే సాఫల్యత. కాని ఆ ఏకత్వం అనేకంలోనూ, బాహుళ్యంలోనూ అభివ్యక్తీకరింపబడిన కారణంగా ఆ దివ్యమూలానికి, అభివ్యక్తీకరణకి మధ్య అనుసంధాన సూత్రంగా ఒకటి పనిచేయాలి. 'ప్రేమ' మాత్రమే అటువంటి నిర్దుష్టమైన సూత్రంగా ఎవరైనా ఊహించగలుగుతారు. ప్రేమకు మొట్టమొదటి సూచన ఏమిటి? తనకుతాను అర్పించుకోవడం, సేవ తనంతట తానుగా వెల్లడయే, తక్షణమైన, తప్పనిసరైన దాని చేష్టఏమిటి? సేవనం. అదీ సంతోషంగా, పూర్తిగా, సమగ్రమైన ఆత్మార్పణంతో.

అయితే స్వాతంత్ర్యము, సేవ-ఈరెండూ వాటి స్వచ్ఛత యాదార్థతలలో ఎంతమాత్రం విరుద్ధం కాకపోగా, పరస్పర పూరకాలు. పరమ సత్యంతో పరిపూర్ణ సమైక్యతలోనే పరిపూర్ణ స్వతంత్రత లభిస్తుంది. ఎందువల్లనంటే మొత్తం అజ్ఞానం, మొత్తం నిశ్చైతన్యం అనేది బంధం. అది నిన్ను అసమర్థునిగా, అల్పునిగా, శక్తిహీనునిగా చేస్తుంది. నీలోని ఏ కొంచెం అజ్ఞానమైనా, అదీ నీకు పరిమితియే. ఏ మాత్రం నీవు అపుడు స్వతంత్రుడివి కావు. ఎంతకాలం నిశ్చైతన్య మనేది అస్తిత్వంలో ఉంటుందో, అది ఒక పరిమితే, బంధనమే అవుతుంది. పరమ సత్యంతో పరిపూర్ణ సంయోగంలోనే పరిపూర్ణమైన స్వాతంత్ర్యం మనగలుగుతుంది. మరి ఈ సంయోగం ఏవిధంగా సాధింప బడుతుంది, ఆత్మార్పణ వల్ల కాకపోతే ! అది ప్రేమ ఇచ్చేవరం. నేను ఇంతకు ముందు చెప్పినట్లుగా, దాని మొదటి వ్యక్తీకరణ అదే. ప్రేమ మొదటి బాహ్యప్రకటన సేవ.

అంటే ఈరెండూ సత్యంలో చాలా దగ్గరగా సమైక్యమై ఉన్నాయి. కాని ఇక్కడ ఈ భూమిమీద అజ్ఞాన జడప్రపంచంలో ఈ సేవ ఏ బాహ్య ప్రేరణ లేకపోతే స్వతస్సిద్ధంగా ప్రేమపూరకంగా ఉండకపోగా అది బలవంతంగా రుద్దబడినదిగాను, తప్పని సరిఅయిన అవసరంగానూ, జీవన చక్రాన్ని కొనసాగించటానికి గాను, బతుకుబాటను అవిచ్ఛిన్నంగా నడిపించటానికి ఉపయోగ పడేదిగా ఉంటోంది. ఆవిధంగా అది ఒకరకంగా వికారంగానూ, నికృష్టంగాను, అవమానకరంగాను తయారయింది. పుష్పం వికసించినట్లు ఆనంద భరితంగా ఉండవలసింది కాస్తా వికృతంగా, విసుగుపుట్టించి బాధ కలిగించేదిగాను, అతిహీనమైన బాధ్యత నిర్వహించేదిగాను తయారయింది. ఇంతటి స్ఫూర్తివంతమైన ఈ స్వేచ్ఛయొక్క అవసరం కూడా వికృతమయి, ఎటువంటి స్వాతంత్ర్య తృష్ణగా మారిపోయిందంటే అది తిరుగుబాటుకు, విడిపోవటానికి ఒంటరి తనానికి దారితీసి నిజమైన స్వేచ్ఛకి విరుద్ధంగా తయారైంది.

స్వాతంత్ర్యం! ఒక తాంత్రికుడు జ్ఞాని చెప్పగా విన్న మాటనాకు గుర్తు. నేను స్వతంత్రుణ్ణి కావాలి, నేను స్వతంత్రుణ్ణి, నేను స్వతంత్రుడుగానే మనగలుగుతాను అని అన్నవాడికి ఆయన నవ్వుతూ ఒక చక్కని సమాధానం ఇచ్చాడు, అంటే నిన్ను ఎవరూ ప్రేమించకూడదన్న మాట, ఎందుకంటే ఎవరైనా నిన్నుగనక ప్రేమిస్తే, నువ్వు ఒక్కసారిగా ఆ ప్రేమకు అధీనం అయిపోతావు".

అది చక్కని సమాధానం. ఎందుకంటే ప్రేమ ఒక్కటే ఐక్యతకు దారితీస్తుంది. ఐక్యతే స్వతంత్రతను నిజంగా వెల్లడించ గలుగుతుంది. అందుకని ఎవరైతే స్వాతంత్ర్యం మాహక్కు అనే మాటను ఉపయోగించి స్వేచ్ఛను కోరుతారో వారు నిజమైన

స్వేచ్ఛను పూర్తిగా నిరాకరించినట్లే. ఎందుకంటే వారు ప్రేమను తిరస్కరిస్తారు.

నిర్బంధం వల్ల ప్రేమ వికృత మవుతుంది. బలవంతంగా ఎవరూ ప్రేమించలేరు. బలవంతపు ప్రేమ ప్రేమకాదు. అందుకని, ఎప్పుడైతే నిర్బంధం అనేది మధ్యలో జోక్యం చేసుకుంటుందో, అప్పుడది అసత్యంగా మారుతుంది. అంతరంగ పురుషుని అన్ని చేష్టలు తనకు తానుగా బయటపడాలి. అంతరంగ సామరస్యత, ఒడంబడిక అనేది తనకు తానుగా వెల్లడయే వాటి ద్వారా, తనంతట తాను స్వతంత్రంగా ఆత్మార్పణం చేయడం ద్వారా వస్తుంది. ఏదయితే అస్తిత్వానికి సత్యమో, మూలమో, లక్ష్యమో, ఆ లోతైన సత్యంవైపు మరలినప్పడే నిజమైన ప్రేమ బహిర్గతమౌతుంది.

- శ్రీమాత

అనువాదం : డా॥ టి. ప్రసన్న కృష్ణ

సక్రమ విద్యాబోధనా సూత్రాలు

దేనినీ బోధించలేము అనేదే నిజమైన విద్యాబోధనకు తొలినియమం. ఉపాధ్యాయుడు బోధకుడు కాదు. కఠిన శిక్షకుడు కాదు. ఆయన కేవలం సహకారి, మార్గదర్శి. ఆయన కర్తవ్యం కేవలం సలహా నివ్వడమేకాని, బైటి నుండి బలవంతంగా విషయాన్ని రుద్దడం కాదు. ఆయన వాస్తవానికి విద్యార్థి మనస్సుకు శిక్షణ నివ్వడు. విద్యార్జనా ప్రక్రియలో విద్యార్థి తన జ్ఞానోపకరణాలను యెలా పరిపూర్ణంగా వినియోగించుకోవాలో సహాయపడుతూ అతనిని ప్రోత్సహిస్తాడు. ఆయన విద్యార్థికి జ్ఞానాన్ని బోధించడు. అతడు తనకు తానుగా జ్ఞానాన్ని యెలా పొందాలో తెలియజేస్తాడు. విద్యార్థిలో గూఢమైవున్న జ్ఞానాన్ని ఆయన బయటికి రప్పించడు.

జ్ఞానం యెక్కడవున్నదీ, దానిని అతడు యెలా బయటికి తెచ్చుకొని గ్రహించాలో తెలియజేస్తాడు. ఈ నియమాన్ని యువకుల బోధనకు ప్రత్యేకించ వచ్చునే కాని చిన్న పిల్లలకు తగదనడం చాంధస భావన, వివేక రహిత సిద్ధాంతం. శిశువుకాని, మనిషికాని, బాలుడుకాని బాలికకాని, మంచి బోధనా పద్ధతికి ఒకే ఒక భద్రమైన నియమం. వయోభేదం, ఉపాధ్యాయుని నుండి పొందే అవసరమైన సహాయ మార్గదర్శకత్వములలో ఎక్కువ తక్కువలుంటాయోమో కాని, అది బోధనా స్వభావాన్ని మార్చదు.

విద్యాబోధన ద్వితీయ నియమం, మనస్సు యొక్క అభివృద్ధి మనోభీష్టం ప్రకారం జరగాలి. తల్లిదండ్రులు కాని లేక ఉపాధ్యాయుడు కాని విద్యార్థిని తమ కిష్టమైన రీతిలో తీర్చిదిద్ద వచ్చు ననే భావన అమానుషమైన, అజ్ఞాన యుతమైన మూఢనమ్మకం. తన స్వభావాను గుణంగా అభివృద్ధి చెందుటకు విద్యార్థిని ప్రోత్సహించ వలెను. తన కుమారుడు ఫలానా గుణాలు, శక్తులు, భావనలు విలువలు వృద్ధి పరచుకోవాలని లేదా ఫలానా ఉద్యోగి కావాలని ఆశించి అందుకై మున్ముందుగానే అతనిని తయారు చేయాలనుకునే తల్లిదండ్రుల పొరబాటుకన్న మించిన గొప్ప పొరబాటు మరొకటుండదు. స్వీయ ప్రకృతి ధర్మాన్ని కాదని బలవంత పెట్టడం, దానికి శాశ్వత అపకారం చెయ్యడం, దాని అభివృద్ధిని నిరోధించడం, దాని పూర్ణత్వాన్ని చెరచడం వంటిదే యగును. అలాంటి చర్య మానవాత్మపట్ల ఒక క్రూర స్వార్థం, జాతిని గాయపర్చటం అవుతుంది. దానివల్ల మనిషి తాను పొందవలసిన ఒక అమూల్య ప్రయోజనాన్ని కోల్పోయినట్లవుతుంది. ఇంకను విద్యార్థి అసంపూర్ణమైన, కృత్రిమమైన, ద్వితీయ శ్రేణికి చెందిన,

సామాన్యమైన పై పై మెరుగులను బలవంతంగా అంగీకరించవలసిన వాడవుతాడు. ప్రతి వ్యక్తిలో దైవ ప్రసాదితమైన కొంత దివ్యత్వం నిగూఢమైవుంటుంది. అది అతనికి స్వంతం. దాని వలన అతడు పరిపూర్ణతను, బలాన్ని, ఎంత కొద్దిగానైనా సరే పొందగల అవకాశం వుంటుంది. అతడా దివ్యత్వాన్ని గ్రహింపవచ్చు, లేదా తిరస్కరింపవచ్చు. ఆ వ్యక్తి దాన్ని కనుగొని వృద్ధి పరచుకొని ఉపయోగించు కోవలెను. విద్య యొక్క ప్రధానాశయం ఎదుగుచున్న విద్యార్థి తనలోని అత్యుత్తమమైన ఆ దివ్యత్వాన్ని బయటికి తీసుకొని దానిని జీవిత విశిష్ట కార్యానికి ఉపయోగించు కొనునట్లు సహాయపడేదిగా వుండాలి.

విద్యాబోధన తృతీయ నియమం విద్యార్థి తనకు వర్తమానంలో అందుబాటులో ఉన్నదానిని ఆధారంగా రేపటికి అవసరమైన దాని నిరూపొందించుకోవటం - దగ్గరనుంచి దూరానికి (from the near to the far)

మూలము :- శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం :- బి. నరసింహయ్య

The future of the earth depends on change of consciousness. The only hope for the future is in a change of man's consciousness and the change is bound to come. But it is left to men to decide, if they will collaborate for this change or it will have to be enforced upon them by the power of crashing circumstances - The Mother (August 1964.)

సమాచార పత్రం

ఆగష్టు 15న శ్రీఅరవిందుల 136వ జయంతి ఉత్సవాలు జరుపబడును. ఈ సందర్భంగా ఈ క్రింది రెండు ముఖ్య కార్యక్రమాలు శ్రీఅరవిందసొసైటి పుదుచ్చేరి బీచ్ ఆఫీసు నందు నిర్వహించబడును.

1. ఆగష్టు 13 మరియు 14 తేదీలలో ఉపన్యాస పరంపర.

2. ఆగష్టు 16 నుండి 20 వరకు డా॥ అలోక్ పాండే గారు శ్రీఅరవిందుల గ్రంథములపై స్వాధ్యాయములు నిర్వహించెదరు. ప్రతిరోజు సా॥ 5 గంటలనుండి 5.45 వరకు 6 గంటల నుండి 6.45 వరకు రెండు సార్లుగా స్వాధ్యాయం ఉండగలదు. అందరూ ఆహ్వానితులే. .

4 ఏప్రియల్ 2008న బీచ్ ఆఫీసులో జరిగిన ఒక కార్యక్రమంలో శ్రీ ఆర్. రంగనాథ్ గారిచే రచించబడిన డా॥ యమ్.వి. నడకర్ణి - "వెలుగుబాటలో ప్రయాణం" అను గ్రంథము ఆవిష్కరించబడినది. అందులో ప్రధానంగా ఇటీవలే దివంగతులైన శ్రీ యమ్.వి. నడకర్ణి గారికి శ్రద్ధాంజలి ఘటించబడినది. ఈ గ్రంథములో వారి కొన్ని ప్రసంగాలు గూడా పొందు పరుపబడినవి. శ్రీఅరవిందాశ్రమం మానేజింగ్ ట్రస్టీ శ్రీమనోజ్ దాస్ గుప్తగారు ఈ గ్రంథమును ఆవిష్కరించగా, కార్యక్రమంలో శ్రీయుతులు జంషెడ్, శ్రీరంగనాథ్, శ్రీవిజయభాయ్, శ్రీమనోజ్‌దాస్‌లతోపాటు మరికొందరు పెద్దలు ప్రసంగించినారు. ఈ కార్యక్రమం ప్రారంభంలో డా॥ నడకర్ణిగారి ధర్మపత్ని శ్రీమతి మీరా నడకర్ణి క్లుప్తంగా ప్రసంగించిరి.

వార్షిక అఖిల భారత ఎడ్యుకేషన్ కాంప్ - కం - వర్క్‌షాప్

20 మే నుండి 27 మే వరకు నిర్వహించబడింది. ఇందులో దేశం నలుమూలల నుండి టీచర్లు, విద్యావేత్తలు, ప్రిన్సిపాల్స్ మరియు తల్లిదండ్రులు మొత్తం 51 మంది పాల్గొనినారు. ఈ కాంపులో పాల్గొన్న శ్రీమతి హిమబిందు హైదరాబాదు - డాన్స్‌స్కూల్, ప్రిన్సిపాల్ ప్రదర్శించిన భరత నాట్యం అందరినీ అలరించినది. శ్రీశివకుమార్ ఈ కాంపును అత్యంత సమర్థవంతంగా నిర్వహించి అందరి మన్ననలను పొందినారు.

హైదరాబాదు:- శ్రీమతి నాగరంజని 'యోగ సమన్వయం' గురించి (శ్రీఅరవిందుల వ్యాఖ్యానమాల) ఏప్రియల్ నెల 21 నుండి 26 వరకు ప్రసంగించినారు.

పశ్చిమ బెంగాల్ శ్రీఅరవింద సొసైటీల వార్షిక సమావేశము బంకూరా బ్రాంచినందు 2008 ఏప్రియల్ నెల 5,6 తేదీలలో జరిగినది. పండ్రెండు బ్రాంచీలనుండి దాదాపు 200 మంది ప్రతినిధులు ఈ సమావేశమునందు పాల్గొనిరి. పాండిచ్చేరి నుండి అరుదెంచిన